

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Den Behandling i Folketinget af den under 13de April 1894 stadfæstede Lov om Afgift af personlige Apoteker blev der af Ordføreren for vedkommende Folketingsudvalg udtalt Ønsket om, at der maatte blive nedsat en Kommission til at overveje Apotekervæsenets fremtidige Ordning, og da Justitsministeriet ligeledes maatte formene, at Forberedelserne til de fra forskellige Sider paa krævede større eller mindre Reformers af Apotekervæsenet bedst vilde kunne træffes gennem en Kommission, hvori de forskellige Interesser kunde komme til Orde og den fornødne specielle Sagkundskab være repræsenteret, blev det af Justitsministeriet udvirket, at der ved kongelig Resolution af 6te November 1894 nedattes en saadan Kommission, der kom til at bestaa af følgende Medlemmer: Som Repræsentanter for det kongelige Sundhedskollegium detses Defanus, Dr. med. S. C. Lehmann, daværende Stabslæge, nuværende Generallæge S. C. Møller og Assessor pharmaciae, Apoteker B. Hempel, fremdeles som udpegede af Apotekerstanden med det Formaal for Øje, at der i Kommissionen burde findes Repræsentanter for Apotekerne i Kjøbenhavn, i Købstæderne og paa Landet, Formanden for Danmarks Apotekerforening, Apoteker i Kjøbenhavn Alfred Benzon, Justitsraad, Apoteker i Ålsjens S. N. H. Strøberg og Apoteker i Fredensborg H. A. Hansen, endvidere Formanden i den staaende Kommission for Pharmakopœens Revision, Professor, Dr. med. F. S. Trier, dernæst som speciel Sagkyndig paa det statistisk-finansielle Omraade Professor ved Kjøbenhavns Universitet, Dr. jur. B. A. Falbe Hansen og endelig som Repræsentanter for Rigsdagens tvende Afdelinger Landstingsmand, daværende Amtmand over Hjørring Amt, nuværende Justitsminister N. R. Rump, der tillige blev Kommissionens Formand, og Folketingsmand, Provst og Sognepræst til Nysted og Herrerislev Menigheder M. C. B. Nielsen. Efter at denne Kommission havde afgivet en særskilt Betænkning over et enkelt i det den forelagte Program fremjat Spørgsmaal, nemlig om Tilvebringelsen af Regler for Fasthættelsen af Afgiften af de personlige Apotekerprivilegier — et Forhold, der derefter blev ordnet ved Lov Nr. 100 af 10de April 1895 — har Justitsministeriet nu fra Kommissionen mod-

taget som Bilag, og i hvilken der paa Grundlag af en udjærlig Motivering findes optaget et Udkast til Lov om nogle Apotekerne og Apotekdriften vedrørende Bestemmelser.

Idet Justitsministeriet med Kommissionens Flertal maa være enig i, at det efter de tilvebragte Oplysninger ikke ret vel lader sig gøre at skride til en Reform af Apotekervæsenet af mere vidtrækkende Natur end i Udkastet foreslaaet, har Ministeriet derhos i saa vidt Omfang kunnet slutte sig til Kommissionens Udkast, at dette i alt væsentligt har kunnet lægges til Grund for nærværende Lovforslag. Det er saaledes kun med Hensyn til visse Enkeltheder, at det er fundet fornødent at foretage Ændringer i Udkastet, hvorhos der til dette er blevet føjet en ny Paragraf, sigtende til at afgive et efter Ministeriets Formening nødvendigt Supplement til den fornævnte Lov af 10de April 1895 om Afgift af personlige Apotekerbevillinger.

Efter det anførte vil man til Begrundelse af det foreliggende Lovforslag i det hele kunne henvise til Indholdet af den høsttrykte Kommissionsbetænkning, som der kun vil findes Anledning til at dvæle ved de i Udkastet foretagne Ændringer, hvorom følgende skal bemærkes.

En Ændring af mere almindelig Karakter er den, at Lovforslaget har henlagt en Del Afgørelser, som ifølge Udkastet vare forbeholdte Justitsministeriet, til det kongelige Sundhedskollegium, hvilket gælder de i § 4 2det Stk., § 5 1ste Stk., § 7 Nr. 1 og Nr. 2 1ste og 2det Punktum samt § 9 3dje Stk. omhandlede Afgørelser. Grunden hertil er den, at der i de paagældende Tilfælde, i hvilke Sundhedskollegiets Betænkning altid maatte indhentes, i Virkeligheden ikke ret vel kunde blive Spørgsmaal om at fravige detses Indstilling, saa at Justitsministeriets Mellemkomst kun vilde medføre en Forsinkelse af Sagen. Kun hvor der er Spørgsmaal om Udøvelsen af et administrativt Skøn med Hensyn til et Forhold af større Bigtighed og af almindeligere Natur, formenes det, at Afgørelsen naturligt maa være forbeholdt Justitsministeriet, og i alle saadanne Tilfælde er man ogsaa bleven staaende ved Udkastets Regler om, at Sagen lægges i Justitsministerens Haand, hvilket saaledes gælder om Afgørelserne efter § 3 sidste Punkt-